

26 juni 2019

TOM TIMMERMANS START VANDAAG IN IWT OETINGEN

«Koers van mijn doorbraak»

WIELRENNEN BELOFTEN

Vandaag wordt in en rond Oetingen de 33ste IWT gereden. Tom Timmermans kijkt om meerdere redenen uit naar de kasseiklassieker doorheen de parel van het Pajottenland. Vooreerst ik het een wedstrijd die hem ligt. Zijn tweede plaats in 2017 betekende een eerste resultaat bij de beloften. Bovendien passeert de IWT voorbij zijn deur in Vollezele.

ERIK VANDEWEYER

Tom Timmermans is klaar voor de IWT. Als geen ander kan hij het parcours inschatten. «De grote ronde voert het peloton over de Bosberg en de Muur. Voor veel renners betekent dit al een kleine doodsteek. In de plaatselijke ronden zullen de kasseien dan weer de doorslag geven. Voor mij is dat iets speciaals, want de plaatselijke ronde passeert voorbij mijn huis. Wat het lastigste is? De opeenvolging van hellingen en kasseien. Geen enkele klim of kasseistrook op zich is dodelijk, maar het stopt niet gedurende 180 kilometer. Persoonlijk vind ik de kinderkoppen misschien nog het ergst. Die richting Neigem is nog te doen. De Schavoliestraat is andere koek. De Bergstraat is dodelijk. De kilometers zullen het verschil maken. Vorig jaar zat iedereen op vijf kilometer van het einde stik-kapot, maar niemand kon inschatten wie zou winnen. Dat is de IWT.»

Twee jaar geleden werd Tom Timmermans vierde in Oetingen. «Die koers was mijn echte doorbraak. Ik denk er nog vaak aan terug. Ik zag toen in de finale Toon Aerts vertrekken, maar durfde niet mee

Tom Timmermans kijkt uit naar de kasseiklassieker in het Pajottenland. Foto Tresignie

te gaan uit schrik de man met de hamer tegen te komen. Ik was op dat moment al content met een plaats bij de top vijftien. Ik was toen amper 21 jaar, maar iedereen kende me plots. Wie de IWT uitrijdt, is al een winnaar op zich.» De voorbije maanden toonde Tom Timmermans meermaals dat hij sterk op dreef is. «In de laatste tien koersen kon ik acht keer de top vijf halen. Ik won al drie keer. Mijn winst in de

Scheldeprijs was het hoogtepunt tot nu toe. Het vlakke parcours en de grote menigte waren niet bepaald bondgenoten. De mensen hadden die prestatie niet verwacht. Ik dacht me toen te sparen voor het provinciaal kampioenschap tijdrijden dat 's anderendaags werd georganiseerd. Op dat provinciaal kampioenschap werd ik slechts vierde, maar dat was niet erg.»